

עס איז געווען איינער, וואָס מען האָט גערופן
 בר-אָבאָ, געבונדן צוזאַמען מיט די אויפשטענדער,
 וועלכע האָבן אָפּגעטון אַ רציחה בשעת אַן אויפשטאַנד.
 און דער המון איז אַרויפגעאַנגען און האָט אָנגעהויבן
 צו פאַרלאַנגען, אַז ער זאל טון, ווי געווענלעך
 פאַר זיי. און פּילאַטוס האָט זיי געענטפּערט, אַזוי
 צו זאָגן: צי ווילט איר, אַז איך זאל אייך פאַררייען
 דעם קעניג פון די יידן? וואָרום ער האָט געוואוסט,
 אַז די הויפּט-כהנים האָבן אים איבערגעגעבן מחמת
 קנאה. די הויפּט-כהנים אָבער האָבן אונטערגעהעצט
 דעם המון, אַז ער זאל זיי ליבער פאַררייען בר-
 אָבאָ און פּילאַטוס האָט ווידער ענטפּערנדיק
 צו זיי געזאָגט: וואָס זשע זאל איך טון מיט
 אים, וועמען איר רופּט קעניג פון די יידן? און
 זיי האָבן נאָכאַמאל אַ געשריי געטון: קרייציק
 אים! און פּילאַטוס האָט צו זיי געזאָגט: וואָס
 פאַר אַ שלעכטס האָט ער דען געטון? זיי אָבער
 האָבן נאָך מער געשריגן: קרייציק אים! און
 ווייל פּילאַטוס האָט געוואָלט טון די געפעליקייט
 דעם המון, האָט ער פאַר זיי פאַררייט בר-אָבאָ,
 און האָט איבערגעגעבן ישוען, נאָך דעם ווי ער
 האָט אים געלאָזט שמייסן, געקרייציקט צו ווערן.

(ישעיהו נג, ה.)

און די זעלנער האָבן אים אַוועקגעפירט אינעווייניק
 אין הויף אַרײַן, דאָס איז דאָס פּרעטאָריום; און
 רופן צונויף די גאַנצע ראַטע, און זיי קליידן אים
 אַן אין פּורפּור, און טון אים אַן אַ קרוין, וואָס
 זיי האָבן געפלאַכטן פון דערנער; און האָבן אָנגעהויבן
 אים צו באַגרייסן: שלום, קעניג פון די יידן!
 און זיי האָבן אים געשלאָגן מיט אַ שטעקן איבערן
 קאָפּ, און געשפּיגן אויף אים, און האָבן געפּוּיגן